

Eva Häll – mitt i livet

Som 22-årig lantis från Kalmar begav sig Eva Häll till Stockholm och fick jobb på SKB, Svensk Kärnbränslehantering AB. Nu tjugo år senare känns jobbet fortfarande lika roligt, och känner hon efter själv så är hon nog fortfarande 22.

– Det känns verkligen inte som tjugo år. När jag går i korridoren och möter kollegor som började samtidigt med mig, kan jag fortfarande bli förvånad över att de blivit så gamla.

Det är med mycket ärlighet, en stor portion självdistans och en nypa humor som Eva Häll reflekterar över sina tjugo år på SKB. Hon beskriver sig själv som ung och oerfaren Kalmarlantis när hon 22 år gammal klev in på SKB:s huvudkontor i Stockholm. Hon fick jobb som kontorist och tackar i dag sina pålitliga kollegor som lotsade henne rätt i storstadsdjungeln.

Åter till Småland

Redan efter tre år återvände hon till Småland – men den här gången till Västervik. Det var i samma veva som de första sprängningarna inför bygget av Äspölaboratoriet gjordes.

– Det var nog den bästa tiden i mitt arbetsliv. Det var liksom på riktigt, det hände något.

Några år tidigare hade slutförvaret för radioaktivt driftavfall i Forsmark invigts och Clab, mellanlagret för använt kärnbränsle, fanns visserligen i Oskarshamn. Men att bygga ett underjordiskt forskningslaboratorium var något helt nytt för SKB.

– Det fanns en pionjäranda runt projektet som var helt fantastisk, det kändes lite som att bryta ny mark.

Som administratör och informatör följde Eva med spänning alla framsteg och bakslag i tunnelbygget.

– Jag hade ett nära samarbete både med berggubbarna som gjorde jobbet nere under jord och akademikerna som planerade det hela. Det var jättespännande att följa projektet från båda sidor.

Med passion för kontakter

Sedan dess har hon arbetat med lite av varje på företaget: bokat in besökare på SKB:s

anläggningar, guidad i Äspölaboratoriet, representerat SKB på mässor och deltagit i olika evenemang ute i kommunen. Just det faktum att hon fått möjlighet att prova på olika saker anger Eva som ett starkt skäl till varför hon stannat på SKB under alla dessa år. Men känner hon efter riktigt noga så är det kanske inte det som varit avgörande. Utan det faktum att hon fått möjlighet att träffa så många intressanta människor. För är det något som Eva brinner för så är det människor.

– Det är som en passion för mig, förklarar Eva, att få kommunicera med andra är något som ligger mig så varmt om hjärtat att livet inte skulle vara sig självt utan det.

Ena dagen träffar hon högskolestudenter som vill veta mer om platsundersökningen, andra dagen företagare som är nyfikna på SKB:s framtidsplaner. Och ännu nästa dag kan det vara politiker från någon grannkommun som är intresserade av hur regionen kan påverkas av ett slutförvar i Oskarshamn.

Pensionärerna är bäst

Evas favoritbesök är när hon får hälsa på pensionärer och berätta om kärnavfall. Hos dem möter hon en oblyg nyfikenhet på det nya och framtiden, ett ärligt engagemang och en stark vilja att vara med i samhällets utveckling.

– Med ett helt liv att relatera till vågar de tycka som de gör, de vågar ställa frågor och är angelägna om att få svar. Att berätta om SKB för pensionärer kan ibland vara svårt men det är alltid otroligt inspirerande.

Finns det något som du inte gjort men du skulle vilja göra på SKB?

– Jag skulle vilja se fler anläggningar i andra länder som har med kärnavfall att göra. Vi får så många frågor om hur man gör i andra länder och då är det guld värt att kunna berätta utifrån egna erfarenheter och upplevelser.

”Att berätta om kärnavfall är inte som att sälja Colgate tandkräm. Det här är något viktigt som alla måste ta ställning till.”

Om Eva Häll

Ålder: 42 år.

Född och uppvuxen: Kalmar.

Familj: Maken Klas, barnen Hugo, 10, Edvin, 8 och Ture, 5.

Bor numera: Oskarshamn.

Yrke: Informatör på SKB.

Gör på fritiden: Skrivtolkar, säljer kläder och läser böcker.

Gillar att göra: Baka bröd, äta middag med goda vänner och åka skridskor en söndag med familjen.

Skulle vilja göra: Lära mig rida, det är så mysigt med hästar fast jag är livrädd för dem.

Jobbigt att göra: Tänka på att man måste motionera, sätta in fotografier i album.

FAKTA

Ännu en punkt på önskelistan är att få guida på Clab – en verklig utmaning och en möjlighet att få lära sig nya saker, tycker Eva.

– Och så vill jag gärna vara med och bygga ett slutförvar. Det kommer nog inte att vara samma sak som när vi byggde Äspö men självklart kommer det vara lika spännande.